

lový závod uvedeného druhu, je již předem počítati se zvýšeným přípustným risikem a nelze tu proto beze všeho použití normálních předpisů o automobilové jízdě (rychlost, řezání zatáček a pod.).

Leč tím není řečeno, že je v takových případech řidič automobilu zbaven veškeré odpovědnosti vůči statkům právním řádem chráněným, jako by tu — nehledíc k ochraně obecnosti, o níž byla již řeč — vůbec pominula platnost ustanovení §§ 335, 337 tr. z. (rozh. čís. 3460 Sb. n. s.); jsouť pravidla a předpisy, jimiž je vázán i závodní jezdec vůči soutěžitelům, a platí to nanejvýš tehda, vzal-li řidič do auta jinou osobu a převzal-li tím zvláštní odpovědnost za její život a zdraví (rozh. čís. 4817 Sb. n. s.). Při tom je lhostejno, že se ona osoba v nebezpečí dobrovolně vydala, je-li podle ustálené judikatury dokonce přímá spoluvina ohrožené osoby na konkrétním úrazu pro otázku viny pachatelovy bez významu.

Uváží-li se pak, že obžalovaný v souzeném případě podle rozsudkových zjištění pokračoval ve své jízdě se značnou rychlostí, ačkoli si uvědomil nastalou vadu na pneumatice, a že dostav se v nebezpečné zatáčce s autem do příkopu, auto ani nyní nezastavil, nýbrž se pokusil dostat je zase na silnici a v jízdě pokračovati, a to vše, ačkoli stěžovatel, mající v autě spolujezdce, jel již před nebezpečnou zatáčkou nejistě a klikatě a byl takto na vadný stav auta ještě vzláště upozorněn, nejde tu již o pouhé dovolené zápolení o největší rychlost, jak by odpovídalo účelu, podstatě a zařízení automobilového závodu, nýbrž o zjevné překročení onoho přípustného riska, o němž byla již řeč.

Stížnost není proto v právu, pokud s hlediska zmatku čís. 9 a) [nesprávně i b)] § 281 tr. ř. má za to, že okolnost, že šlo o úraz při závodě, zprošťuje obžalovaného viny v souzeném případě.

Čís. 5603.

Důvod zmatečnosti podle § 384, čís. 11 tr. ř., uplatňovaný proto, že rozsudek byl vynesena bez zákonité obžaloby, je dán jen tehdy, byl-li předmětem rozhodnutí učiněn jiný skutek, než který byl předmětem obžaloby.

Pro řešení, zda jde o totožný skutek, nerozhoduje právní kvalifikace žalobcem tvrzená nebo soudem přijatá, nýbrž sám skutek, jenž je označen jako trestný.

Jde o stav před nastávající exekucí ve smyslu § 386 tr. zák., i když žaloba v době činu nebyla ještě podána, mohl-li jen vinník při neplacení dluhů a hrozbě žalobami v nejbližší době očekávati, že bude na žádost věřitelů vydáno soudní rozhodnutí o jeho povinnosti dluhy zaplatiti.

(Rozh. ze dne 19. května 1936, Zm IV 178/36.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti M. H. a spol., obžalovaným pro zločin podvodu, zmateční stížnosti obžalovaných zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost obou obžalovaných na základě § 384, čís. 11 tr. ř. je uplatněná z toho důvodu, že obžalovaní byli podle obžalobního spisu žalováni pro trojnásobný zločin a jedenáctinásobný přečin podvodu podle § 50 tr. nov., § 380 tr. z., kdežto rozsudkem odvolacího soudu byli uznáni vinnými zločinem podle § 386 tr. z., případně zločinem pomocnictví podle § 69, čís. 2, § 386 tr. z., ačkoliv tu není totožnosti skutkových podstat.

Tato námitka není důvodná. Vznesená námitka podle provedení zmateční stížnosti zřejmě uplatňuje, že rozsudek byl vynesен bez zákonité obžaloby.

Uplatněný důvod zmatečnosti je však dán jen tenkrát, když předmětem rozhodnutí byl učiněn jiný skutek, než který byl předmětem obžaloby. Pro řešení, zda jde o totožný skutek, není rozhodná právní kvalifikace státním zastupitelstvím tvrzená anebo soudem přijatá, nýbrž sám skutek, který je označen jako trestný.

Podstatnou částí skutku v obžalobním spise státního zastupitelství obžalovaným za vinu kladeného bylo vymyšlení dluhu, zabavení platu obžalovaného M. H. pro tento vymyšlený dluh a z toho věřitelům obžalovaného M. H. vzniklá škoda.

Tento skutek byl také předmětem rozhodování odvolacího soudu, takže rozsudek odvolacího soudu nebyl vynesен bez zákonité obžaloby a proto z tohoto důvodu uplatněná zmateční stížnost je bezzákladná.

Po zákonu z důvodu § 385, čís. a) tr. ř. obžalovaným M. H. uplatněná zmateční stížnost namítá, že na začátku roku 1931 pohledávky údajně poškozených věřitelů nebyly většinou ani splatny a ani jeden z věřitelů nevedl proti obžalovanému M. H. exekuci, takže není splněna skutková podstata vyžadující činnost před nastávající exekucí.

Tato námitka není důvodná. Obžalovaný M. H. v době činu dluhoval různým věřitelům asi 15.000 Kč a mimo to dluhoval obžalovanému M. M. nejvýš 4.900 Kč. I když ani žaloby, ať z jakéhokoli důvodu, v době činu ještě podány nebyly, šlo tu o stav před nastávající exekucí, poněvadž při neplacení dluhů a hrozbě žalobami mohl obžalovaný v nejbližší době očekávat, že na žádost věřitelů bude vydáno soudní rozhodnutí o jeho povinnosti tyto dluhy zaplatiti. Tato okolnost úplně vyčerpává skutkovou náležitost »před nastávající úřední exekucí«.

Po subjektivní stránce zmateční stížnost namítá, že obžalovaný M. H. žádné dluhy nevymýšlel, ježto do výšky 14.000 Kč skutečně dluhoval jiným, t. j. ne poškozeným věřitelům, že tedy nejednal v úmyslu poškoditi věřitele, ale nejvýš v úmyslu, dáti určitým věřitelům přednost před jinými, a není zodpovědný za to, že obžalovaný M. M. nesplnil ujednání o zaplacení převzatých dluhů.

Zmateční stížnost zřejmě nebere v úvahu zjištění odvolacího soudu, že z částky 14.000 Kč po právu pozůstával jen dluh obžalovaného M. M. do výše asi 4.900 Kč, a že po zaplacení těchto 4.900 Kč zbytek částky 14.000 Kč měl býti obžalovaným M. M. vrácen obžalovanému M. H., takže z toho vysvítá, že na platu obžalovaného M. H. exekučně za-

jištěná částka 14.000 Kč není totožná s částí skutečných dluhů obžalovaného M. H.

Z tohoto však vysvítá zřejmý úmysl obžalovaného M. H. poškoditi věřitele, poněvadž obžalovaný v době činu kromě svého platu neměl žádný jiný majetek, jeho plat shora uvedeným způsobem byl úplně zabaven, takže se pohledávky věřitelů následkem toho staly nedobytnými. Když tedy obžalovaný M. H. toto sám nastrojil, musel si býti vědom i toho, že tím poškozuje věřitele, zvláště, když toto poškození svým činem přímo sám zamýšlel. Proto je bezpodstatná námitka o pořadí věřitelů a nesplnění ujednání obžalovaným M. M. Pro posouzení předmětného činu je nerozhodné, že 5. září 1933 byl obžalovanému M. H. vlastnický připsán dům v hodnotě 30.000 Kč, poněvadž trestný čin byl spáchán už na počátku roku 1931, kdy obžalovaný M. H. kromě svého platu jiný majetek neměl. Zmateční stížnost je proto bezzákladná.

Provedení zmateční stížnosti obžalovaného M. M. co do viny uplatněné a tedy na důvodech zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) tr. ř. založené po subjektivní stránce namítá nedostatek úmyslu poškodit věřitele obžalovaného M. H. a udává, že M. M. chtěl zabránit, aby věřitelé obžalovanému M. H. nedělali útraty.

Zmateční stížnost neběře v úvahu zjištění odvolacího soudu, že někteří věřitelé s úhrnnou pohledávkou 6.800 Kč naléhali na zaplacení a hrozili obžalovanému M. H. žalobami, a že za této situace obžalovaný M. M. dal obžalovanému M. H. radu na vystavení a zažalování směnky na 14.000 Kč a zabavení platu s tím, že po zaplacení pohledávky obžalovaného M. M. budou další zabavené částky vráceny obžalovanému M. H. Obžalovaný M. H. v této době kromě platu neměl jiného majetku, takže zabavením platu pro neexistující dluh staly se pohledávky věřitelů té doby nedobytnými. Obžalovaný M. M. tento stav znal a věděl o hrozcích žalobách obžalovanému M. H. a o jeho úmyslu vyhnouti se placení a znemožnit věřitelům uspokojení pohledávek cestou exekuce. Když tedy M. M. za tohoto stavu věci přispěl obžalovanému M. H. svojí radou k vytýkanému rozhodnutí, jehož účelem bylo poškodit věřitele, a provedení tohoto rozhodnutí — znaje jeho účel — svojí účastí umožnil, musel si býti nejen jako obchodník, ale už podle skutku samého vědom toho, že pomáhá obžalovanému M. H. poškozovati věřitele.

Čís. 5604.

Bol-li obžalovaný odsúdený pre zločin podľa zákona na ochranu republiky teprv nálezom opravnej stolice, má tento súd vysloviť i vyhlásenie podmieneného odsúdenia, lebo hľadiac na bezvýnimečný predpis § 35, vety prvej zákona na ochr. rep. netreba, aby podľa § 7, odst. 1 cit. zák. súd prvej stolice uvažoval a podmienenosti odsúdenia v smysle § 1 zákona.